

III

(Acte adoptate în temeiul Tratatului UE)

ACTE ADOPTATE ÎN TEMEIUL TITLULUI V DIN TRATATUL UE

DECIZIA-CADRU 2008/841/JAI A CONSILIULUI

din 24 octombrie 2008

privind lupta împotriva crimei organizate

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 29, articolul 31 alineatul (1) litera (e) și articolul 34 alineatul (2) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Obiectivul Programului de la Haga este de a îmbunătăți capacitățile comune ale Uniunii și ale statelor membre, având ca scop, printre altele, combaterea crimei organizate transnaționale. Acest obiectiv este urmărit în special prin armonizarea legislației. Este necesară o cooperare mai strânsă între statele membre ale Uniunii Europene pentru a contracara pericolele și extinderea organizațiilor criminale și pentru a răspunde în mod eficient așteptărilor cetățenilor și cerințelor proprii. În acest sens, punctul 14 al concluziilor Consiliului European de la Bruxelles din 4 și 5 noiembrie 2004 arată că cetățenii Europei se așteaptă ca Uniunea Europeană, continuând să garanteze respectul pentru libertățile și drepturile fundamentale, să adopte, în ceea ce privește problemele transfrontaliere cum ar fi crima organizată, o abordare mai eficientă, combinată.
- (2) În comunicarea sa din 29 martie 2004 privind măsurile necesare pentru a combate terorismul și alte forme grave de criminalitate, Comisia a considerat că dispozitivul de luptă împotriva crimei organizate din cadrul UE trebuie consolidat și a declarat că va elabora o decizie-cadru care să înlocuiască Acțiunea comună 98/733/JAI din 21 decembrie 1998, care incriminează participarea la o

organizație criminală pe teritoriul statelor membre ale Uniunii Europene ⁽²⁾.

- (3) Punctul 3.3.2 din Programul de la Haga exprimă faptul că armonizarea dreptului penal material are ca scop facilitarea recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare și cooperarea polițienească și judiciară în materie penală și privește domenii atinse de criminalitate deosebit de gravă, cu implicații transfrontaliere; de asemenea, conform aceluiași punct, trebuie acordată prioritate domeniilor menționate explicit în cadrul tratatelor. Prin urmare, definiția infracțiunilor privitoare la participarea la o organizație criminală ar trebui armonizată în statele membre. Astfel, prezenta decizie-cadru ar trebui să privească infracțiunile comise de obicei în cadrul unei organizații criminale. De asemenea, pentru persoanele fizice sau juridice care au comis asemenea infracțiuni sau sunt responsabile de comiterea acestora, ar trebui prevăzute pedepse care să corespundă gravității infracțiunilor.
- (4) Obligațiile care decurg din articolul 2 litera (a) nu ar trebui să aducă atingere libertății statelor membre de a clasifica alte grupuri de persoane ca organizații criminale, de exemplu, grupuri al căror scop nu este de a aduce beneficii financiare sau materiale de niciun fel.
- (5) Obligațiile care decurg din articolul 2 litera (a) nu ar trebui să aducă atingere libertății statelor membre de a interpreta termenul de „activități criminale” în sensul că acesta presupune realizarea de acte materiale.
- (6) Uniunea Europeană ar trebui să profite de realizările semnificative ale organizațiilor internaționale, în special de Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate („Convenția de la Palermo”), încheiată în numele Comunității Europene prin Decizia 2004/579/CE a Consiliului ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Aviz emis în urma unei consultări neobligatorii (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).

⁽²⁾ JO L 351, 29.12.1998, p. 1.

⁽³⁾ JO L 261, 6.8.2004, p. 69.

- (7) De vreme ce obiectivele prezentei decizii-cadru nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și pot fi deci, în virtutea dimensiunii acțiunii, realizate mai bine la nivelul Comunității, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, astfel cum este pus în aplicare de articolul 2 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta decizie-cadru nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acelor obiective.
- (8) Prezenta decizie-cadru respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute de către Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene și în special de articolele 6 și 49 ale acesteia. Niciun element din prezenta decizie-cadru nu are ca scop reducerea sau restricționarea normelor naționale privitoare la drepturile și libertățile fundamentale, cum ar fi dreptul la un proces echitabil, dreptul la grevă, libertatea de reuniune, de asociere, libertatea presei sau libertatea de expresie, inclusiv dreptul oricărei persoane de a forma și de a se alătura sindicatelor pentru apărarea intereselor proprii, precum și dreptul conex la manifestații publice.
- (9) Acțiunea comună 98/733/JAI ar trebui de aceea abrogată,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE-CADRU:

Articolul 1

Definiții

În înțelesul prezentei decizii-cadru:

1. „organizație criminală” desemnează o asociație structurată, stabilită în timp, de mai mult de două persoane, care acționează concertat în vederea comiterii de infracțiuni pasibile de o pedeapsă privativă de libertate sau de aplicarea unei măsuri de siguranță privative de libertate cu o durată maximă de cel puțin patru ani, sau de o pedeapsă mai severă, pentru a obține, direct sau indirect, un beneficiu financiar sau de altă natură materială;
2. „asociație structurată” desemnează o asociație care nu este formată la întâmplare pentru comiterea imediată a unei infracțiuni și care nu prezintă în mod necesar roluri definite formal pentru membrii săi, continuitatea membrilor sau o structură dezvoltată.

Articolul 2

Infrațiuni privitoare la participarea la o organizație criminală

Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că unul dintre următoarele tipuri de comportament legat de o organizație criminală sau ambele sunt considerate infracțiuni:

- (a) comportamentul oricărei persoane care, în mod intenționat și în cunoștință de cauză privind fie scopul și activitatea generală a organizației criminale, fie intenția sa de a comite infracțiunile respective, ia parte în mod activ la activitățile criminale ale organizației, inclusiv prin furnizarea de informații și mijloace materiale, recrutarea de noi membri, precum și toate formele de finanțare ale activităților acesteia, cunoscând că această participare va contribui la realizarea activităților infracționale ale organizației;
- (b) comportamentul oricărei persoane, constând în încheierea unui acord cu una sau mai multe persoane cu privire la exercitarea unei activități care, în cazul în care ar fi pusă în aplicare, ar echivala cu comiterea infracțiunilor menționate la articolul 1, chiar dacă persoana respectivă nu participă la executarea propriu-zisă a respectivei activități.

Articolul 3

Pedeapse

- (1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că:
  - (a) infracțiunea menționată la articolul 2 litera (a) este pasibilă de o pedeapsă maximă privativă de libertate de cel puțin doi până la cinci ani; sau că
  - (b) infracțiunea menționată la articolul 2 litera (b) este pasibilă de același termen maxim de pedeapsă privativă de libertate ca infracțiunea în vederea căreia este încheiat acordul, sau de un termen maxim de pedeapsă de cel puțin doi până la cinci ani.
- (2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a garanta faptul că săvârșirea în cadrul unei organizații criminale a infracțiunilor menționate la articolul 2, astfel cum sunt ele definite de statul membru în chestiune, poate fi considerată ca circumstanță agravantă.

Articolul 4

Circumstanțe speciale

Fiecare stat membru poate lua măsurile necesare pentru a se asigura că pedepsele menționate la articolul 3 pot fi reduse sau că infractorul poate fi scutit de ispășirea pedepsei dacă acesta, de exemplu:

- (a) renunță la activitățile infracționale; și
- (b) furnizează autorităților administrative sau judiciare informații pe care acestea nu ar fi fost capabile să le obțină altfel și care le asistă pe acestea:
  - (i) să prevină, să pună capăt sau să limiteze efectele infracțiunii;
  - (ii) să identifice și să îi defere justiției pe ceilalți infractori;
  - (iii) să găsească dovezi;

- (iv) să priveze organizația criminală de resurse ilicite sau de beneficiile rezultate din activitățile sale infracționale; sau
- (v) să împiedice ca alte infracțiuni descrise la articolul 2 să fie comise în viitor.

Articolul 5

Răspunderea persoanelor juridice

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot fi făcute responsabile pentru oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 2, comise în beneficiul lor de orice persoană, activând fie individual, fie ca membru al unui organ al persoanei juridice și care deține o poziție de conducere în cadrul persoanei juridice, bazată pe unul dintre următoarele elemente:

- (a) puterea de a reprezenta persoana juridică;
- (b) autoritatea de a lua decizii în numele persoanei juridice; sau
- (c) autoritatea de a exercita controlul în cadrul persoanei juridice.

(2) Statele membre iau de asemenea măsurile necesare pentru a se asigura că persoanele juridice pot fi făcute responsabile în cazul în care lipsa de supraveghere sau control din partea unei persoane menționate la alineatul (1) a făcut posibilă comiterea, de către o persoană aflată sub autoritatea acesteia, a oricăreia dintre infracțiunile menționate la articolul 2 în beneficiul persoanei juridice în cauză.

(3) Răspunderea persoanelor juridice, în conformitate cu alineatele (1) și (2), nu exclude acțiunile de natură penală desfășurate împotriva persoanelor fizice care sunt făptuitori sau complici la oricare dintre infracțiunile menționate la articolul 2.

(4) În înțelesul prezentei decizii-cadru, termenul de „persoană juridică” desemnează orice entitate care beneficiază de personalitate juridică în virtutea legislației în vigoare, cu excepția statelor sau a organismelor publice aflate în exercițiul autorității publice, precum și a organizațiilor internaționale publice.

Articolul 6

Sancțiunile persoanelor juridice

(1) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică declarată responsabilă în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) este pasibilă de sancțiuni eficiente, proporționate și disuasive, care includ amenzile penale sau nepenale și pot include alte sancțiuni, cum ar fi:

- (a) anularea dreptului de a primi avantaje sau ajutor public;

(b) interdicția temporară sau permanentă de a exercita o activitate comercială;

(c) plasarea sub control judiciar;

(d) lichidarea judiciară;

(e) închiderea temporară sau permanentă a proprietăților care au fost folosite pentru comiterea infracțiunii.

(2) Fiecare stat membru ia măsurile necesare pentru a se asigura că o persoană juridică găsită responsabilă în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) este pasibilă de sancțiuni sau măsuri eficiente, proporționate și disuasive.

Articolul 7

Jurisdicția și coordonarea acțiunilor de urmărire penală

(1) Fiecare stat membru se asigură că jurisdicția sa acoperă cel puțin cazurile în care au fost comise infracțiunile menționate la articolul 2:

(a) în întregime sau parțial pe teritoriul propriu, indiferent de locul unde este bazată organizația sau unde își desfășoară activitățile infracționale;

(b) de către unul dintre cetățenii săi; sau

(c) în beneficiul unei persoane juridice care își are sediul pe teritoriul aceluia stat membru.

Un stat membru poate decide să nu aplice, sau să aplice numai în anumite cazuri sau circumstanțe, normele jurisdicționale stabilite la literele (b) și (c) atunci când infracțiunile menționate la articolul 2 sunt comise în afara teritoriului propriu.

(2) În cazul în care o infracțiune menționată la articolul 2 intră în jurisdicția a mai mult de un stat membru și în cazul în care oricare dintre aceste state poate declanșa urmărirea penală pe baza aceluiași fapt, statele membre respective cooperează pentru a decide care dintre ele va declanșa urmărirea, cu scopul de a centraliza procedurile într-un singur stat membru, dacă acest lucru este posibil. În acest scop, statele membre pot face apel la Eurojust sau la orice alt organism sau mecanism existent în cadrul Uniunii Europene pentru a facilita cooperarea dintre autoritățile lor judiciare, precum și coordonarea acțiunilor lor. Se va ține cu precădere seama de următorii factori:

(a) statul membru pe teritoriul căruia s-au produs actele;

(b) statul membru unde făptașul este cetățean sau rezident;

(c) statul membru de origine al victimelor;

(d) statul membru pe teritoriul căruia a fost descoperit făptașul.

(3) Un stat membru care, în conformitate cu legislația proprie, nu îi extrădează sau predă încă pe cetățenii proprii, ia măsurile necesare pentru a-și stabili jurisdicția asupra infracțiunii menționate la articolul 2 și, după caz, de a urmări penal pe făptași, atunci când aceasta este comisă de unul dintre cetățenii săi în afara teritoriului național.

(4) Acest articol nu exclude exercițiul jurisdicției în materie penală, astfel cum este acesta stabilit de un stat membru în conformitate cu legislația sa națională.

Articolul 8

Absența obligației unei declarații sau acuzații din partea victimelor

Statele membre se asigură că investigarea și urmărirea penală pentru infracțiunile reglementate de articolul 2 nu depind de o declarație sau acuzație formulată de o persoană, victimă a infracțiunii, cel puțin în ceea ce privește actele comise pe teritoriul statului membru.

Articolul 9

Abrogarea dispozițiilor existente

Se abrogă Acțiunea comună 98/733/JAI.

Trimiterile la participarea la o organizație criminală în înțelesul Acțiunii comune 98/733/JAI din cadrul măsurilor adoptate în conformitate cu titlul VI al Tratatului privind Uniunea Europeană și cu Tratatul de instituire a Comunității Europene sunt interpretate ca referințe la participarea la o organizație criminală în înțelesul prezentei decizii-cadru.

Articolul 10

Punerea în aplicare și raportările

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a respecta prezenta decizie-cadru până cel târziu la data de 11 mai 2010.

(2) Statele membre trimit Secretariatului General al Consiliului și Comisiei până cel târziu la data de 11 mai 2010, dispozițiile care transpun în legislația națională obligațiile care le-au fost impuse de către prezenta decizie-cadru. În temeiul unui raport întocmit pe baza acestor informații și a unui raport scris întocmit de Comisie, Consiliul evaluează, până cel târziu la data de 11 noiembrie 2012, modul în care statele membre au luat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei decizii-cadru.

Articolul 11

Aplicarea teritorială

Prezenta decizie-cadru se aplică Gibraltarului.

Articolul 12

Intrarea în vigoare

Prezenta decizie-cadru intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 24 octombrie 2008.

Pentru Consiliu
Președintele

M. ALLIOT-MARIE